

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2573/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца аа из ..., ..., кога заступа Милош Сенић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва „Електромрежа Србије“ Београд, кога заступа Соња Маринковић, адвокат из ..., ради службености и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2784/24 од 28.10.2024. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2784/24 од 28.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2784/24 од 28.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 5608/21 од 30.04.2024. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу којим је тражио да се утврди постојање права својине службености преласка далековода јачине 400кв број ... .. ТС ... који је у власиштву туженог на послужном добру које је у својини тужиоца непокретност кп. број ...– лн. бр. ... КО ..., а у корист туженог као власника повласног добра, у мерама и границама ближе наведеним у изреци пресуде, као недозвољена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављање законске стварне службености преласка далековода јачине 400кв број ... ТС ... – ТС ... који је у власништву туженог на кп. бр. ...– лн. бр. ... КО ..., исплати 22.560,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 103.450,00 динара, а у случају доцње са плаћањем да исплати и законску затезну камату од дана извршности одлуке до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, део тужбеног захтева тужиоца да на досуђени износ трошкова парничног поступка из става трећег изреке пресуде исплати законску затезну камату за случај доцње у исплати за период почев од доношења првостепене пресуде до дана извршности пресуде, одбијен је као неоснован.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2784/24 од 28.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог а пресуда Основног суда у Лесковцу П 5608/21 од 30.04.2024. године потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада за успостављену законску стварну службености преласка далековода. Побијана одлука је у складу са правним ставом о дозвољености права за накнаду због умањења вредности непокретности због преласка далековода – каблова за струју, а који став је изражен у многобројним одлукама Врховног суда. Указивање ревидента на другачије одлуке судова о истом правном питању није од утицаја јер одлука о споровима са тужбеним захтевом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде поднета је 20.04.2021. године, а вредност предмета спора је 22.560,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**